

Vidiš me, čuješ me

Kako je veličanstvena i utješna činjenica misliti kako jedini Bog, koji je sve stvorio i sve uzdržava, kako želi da s njim razgovaramo i da se s njim sjedinimo. Ne želi da vodimo usamljeni život, odijeljeni od njegove dobrote i ljubavi. želi s nama komunicirati. Ipak, koliko ljudi danas to zna, ili su o tome ozbiljno razmišljali?

29.01.2015.

U predgovoru svoje knjige Vidiš me, čuješ me, velečasni Michael Giesler piše: Kako je veličanstvena i utješna činjenica misliti kako jedini Bog, koji je sve stvorio i sve uzdržava, kako želi da s njim razgovaramo i da se s njim sjedinimo. Ne želi da vodimo usamljeni život, odijeljeni od njegove dobrote i ljubavi. želi s nama komunicirati. Ipak, koliko ljudi danas to zna, ili su o tome ozbiljno razmišljali?

Vidiš me, čuješ me kratka je knjiga o molitvi za mlađe odrasle, ali i za svakoga tko traži odgovore o molitvi i kako je prakticirati u svakodnevnom životu. Velečasni Giesler, svećenik Opusa Dei i duhovni ravnatelj za ljude svih uzrasta, nadahnuće za svoju posljednju knjigu pronađeni u Svetom Pismu, učenjima Crkve, učenjima svetog Josemarije Escrive i drugih duhovnih autora.

Sretni smo što smo s njim mogli razgovarati jer nam je objasnio svoju knjigu i odgovorio na poneka pitanja o molitvi:

P: Što Vas je nadahnulo za naslov knjige?

O: Izvorni je naslov knjige bio Online s Bogom. Znam da mnogi mladi imaju elektroničke naprave i koriste se društvenim mrežama, s čestim pristupanjima Internetu i cyberspaceu. Molitva nas također stavlja u jedan drugačiji prostor, tako smo uvijek online s Bogom. Izdavač knjige smislio je drugi naslov, Vidiš me, čuješ me, koji mi se također svidio jer je jako osoban i čak izravniji od izvornog naslova. To su također riječi koje je sveti Josemaria koristio na početku svoje razmatrajuće molitve, tako da smo išli s tim naslovom.

P: Zašto mislite da je knjiga važna današnjim ljudima? Kako to ona

posebno pomaže mlađim odraslima?

O: Napisao sam je kako bi mladi imali više perspektive. Živimo u svijetu neprestanih promjena i razvoja, svijetu u kojem se stvari jako brzo odigravaju, i to do te mjere kako se za brojne ljude čini da nemaju istinski smjer ili fokus za svoje živote. Postoji toliko puno zbrkanih društvenih i moralnih poruka. Osobna je molitva jedan od najboljih načina za zadržavanje toliko potrebnog fokusa u našem svakodnevnom životu, i za neprestano njegovo preispitivanje u Božjoj prisutnosti.

P: U knjizi citirate svetog Josemariju i mnogo ideja o molitvi izvlačite iz njegovih učenja i njegove prakse. Kako ste upoznali svetog Josemariju? Zašto mislite da je on dobar duhovni vodič za nas danas?

O: Prvi sam put svetog Josemariju upoznao kroz njegovu knjigu Put, koju sam čitao u jednom centru Opusa Dei u Chicagu u kojeg sam davno išao. Prva me je točka izravno dirnula: Ne dopusti da ti život bude sterilan. Ostavi trag. I druge točke Puta i ostala djela svetog Josemarije zaista su na mene utjecala, i natjerala su me da mislim na način na koji nikada prije nisam mislio. Iznad svega, iako sam već bio katolik, počeo sam o svojem životu razmišljati više u svjetlu Boga i vjere i ljubavi prema drugima.

Kada sam imao tu čast osobno ga susresti u Rimu nekoliko godina kasnije, te su točke samo osnažene njegovom živom i privlačnom osobnošću.

P: Sveti je Josemaria mnoge svoje molitve naučio kao mali dječak od svojih roditelja, djedova i baka i učitelja. Kao odrasli, kako možemo

**i dalje imati korist od tih molitava
koje smo kao djeca naučili? I kako
danас roditelji mogu u svoju djecu
usaditi tu ljubav prema molitvi?**

O: Da, mislim kako i dalje trebamo nastaviti učiti iz molitvica našeg djetinjstva, i moliti ih svim srcem. Osobno volim moliti Anđelu Čuvaru. Roditelji su prvi i najbolji učitelji molitve za svoju djecu bilo da se radi o usmenim ili tihim molitvama.

Nešto što osobito preporučam roditeljima jest da s djecom idu u posjet Presvetom Sakramentu. Otac ili majka mogu jednostavno reći da idemo posjetiti Isusa ili idemo s Isusom o ovome razgovarati. Ponekad roditelj može naglas izgovorati svoju molitvu da ga dijete sluša; dječak ili djevojčica uvijek će se toga sjećati i počet će shvaćati što to znači osobna molitva.

P: U knjizi objašnjavate da sveti Josemaria nikada nije volio davati

fiksne načine i metode za molitvu. Međutim, uvijek je naglašavao potpunu iskrenost s Bogom, razgovarati s njim lice u lice i nikada ne biti anonimni. Što je mislio pod tim da ne ostanemo anonimni?

O: Svatko do nas je osoba, načinjena na sliku i priliku Božju, i otkupljeni smo Isusom Kristom. Imamo specifične talente, obitelj, temperament s vrlinama i manama. Budući da je molitva intimna komunikacija s Bogom, osobni razgovor, molitva svake osobe bit će drugačija. Nikada ne može biti anonimna. Ne smijemo se suzdržavati i ne razgovarati s bogom o našim borbama, padovima, uspjesima i osjećajima. On na voli i želi sve to čuti od nas i želi nam pomoći.

Ako molitva postane teža, sveti Josemaria bi ponekad preporučio

klasične metode čitanja ponekog poglavlja iz Biblije ili duhovne knjige i razmišljanja o tome. Ali uvjek trebamo biti uvjereni da, ako je naša molitva istinski osobna, bit će mo sposobni doći do točno određenih rješenja, osjećaja i inspiracija za svakodnevni život.

P: Za mnoge je ljudi pomisao da provode vrijeme u molitvi gubitak vremena, čak i ako je to uz ovakvu knjigu poput Vidiš me, čuješ me. Koji su glavni razlozi tog manjka želja za intimnom povezanošću s Bogom? Što to radimo pogrešno ako mislimo da molimo, ali se ipak osjećamo tužni ili ne vidimo smisao i zadaću svojega života? Što možemo učiniti da ispravimo svoj pogled na molitvu?

O: Mislim da je istinski uzrok manjka želje za intimnosti s Bogom zapravo posljedica istočnoga grijeha, te duhovne rane unutar svakog

ljudskog bića, koja nas tjera da više mislimo o sebi i svjetovnim stvarima nego o Bogu. Naši su praroditelji imali tu povezanost s Bogom, ali su je kroz grijeh izgubili; i ta pala priroda, udaljavanje od Boga, preneseno je na sve nas. Zato nas lako omataju naše vlastite misli ili iskustva, i radije pobjegnemo nešto raditi nego razgovarati sa svojim Stvoriteljem. Zato poneki ljudi smatraju molitvu dosadnom i nečim što ne ispunjuje.

Svrha je moje knjige navesti ljude da na molitvu gledaju na jedan drugačiji način: ako nađu vrijeme za boga, i posvete se razgovaranju s Njim i slušaju Ga, istinski će biti oslobođeni. Rezultati će se zasigurno vidjeti u njihovim dušama, i to vrlo pozitivni, iako ih ponekad možda neće odmah vidjeti, i mogu misliti da su još uvijek u mraku, ili da čak nazaduju.

Osnovno je ustrajati u molitvi s vjerom, poniznošću, i pravom ljubavi.

Kao što sveti Josemaria kaže u posljednjoj točki Puta: U čemu je tajna ustrajnosti? U ljubavi. Zaljubi se i nećeš napustiti Njega.

Vidiš me, čuješ me; izdavač Scepter Publishers.

pdf | document generated automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/vidis-me-cujes-me/](https://opusdei.org/hr-hr/article/vidis-me-cujes-me/)
(8.08.2025.)